

Γιατί ο Θεός
επιτρέπει το
κακό

Γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό

"Δεν πρέπει να φάτε από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού, γιατί όταν φάτε από αυτό θα πεθάνετε σίγουρα".

Γένεση 2:17

Γιατί ο Θεός δεν κάνει κάτι για όλα τα δεινά που υπάρχουν στον κόσμο σήμερα; Γιατί ο Θεός αφήνει ένα αθώο μωρό να αρρωστήσει και να πεθάνει; Πλήθη ανθρώπων σκοτώνονται ή ακρωτηριάζονται από ανεμοστρόβιλους, κυκλώνες, τυφώνες και σεισμούς - δεν μπορεί ο Θεός να κάνει κάτι γι' αυτό; Όταν εκατοντάδες άνθρωποι σκοτώνονται σε ατυχήματα μέσα σε ένα μόνο Σαββατοκύριακο ... "Δεν έχει ο Θεός οίκτο;" Όσο πίσω φτάνει η ιστορία, ο άνθρωπος έχει υποφέρει και έχει πεθάνει σε πολέμους, λοιμούς, πείνα και συμφορές. Και όλοι σε κάθε

γενιά έχουν τελικά πεθάνει, έχοντας νικηθεί από τον μεγάλο εχθρό Θάνατο.

Ο Άβελ, γιος του Αδάμ, του οποίου η θυσία ήταν αρεστή στον Κύριο, ήταν ο πρώτος που πέθανε, δολοφονημένος από τον αδελφό του Κάιν. Σήμερα πεθαίνουν καθημερινά περισσότεροι από εκατό χιλιάδες άνθρωποι. Τα νοσοκομεία και τα ψυχιατρεία μας είναι γεμάτα με ανθρώπους που υποφέρουν και πεθαίνουν. Δεν είναι περίεργο που πολλοί αναρωτιούνται πού βρίσκεται ο Θεός και τι κάνει για τις θλίψεις της ανθρωπότητας.

Η εργασία αναζητά την απάντηση

Το ερώτημα γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό δεν είναι καινούργιο- έχει τεθεί από σκεπτόμενους άνδρες και γυναίκες ανά τους αιώνες. Πριν από χιλιάδες χρόνια, ένας πιστός υπηρέτης του Θεού με το όνομα Ιώβ ασχολήθηκε προσωπικά με την ανακάλυψη του νοήματος των δικών του δεινών. Η καταγραφή αυτού του γεγονότος βρίσκεται σε ένα βιβλίο της Βίβλου που φέρει το όνομα του Ιώβ. Ο πρώτος στίχος αυτού του βιβλίου μας πληροφορεί ότι ο Ιώβ ήταν ένας έντιμος

άνθρωπος που φοβόταν τον Θεό και απέφευγε την αμαρτία.

Ο Ιώβ ήταν ένας ευκατάστατος άνθρωπος, πλούσια ευλογημένος από τον Κύριο σε υλικές γραμμές. "Η περιουσία του ... ήταν επτά χιλιάδες πρόβατα, και τρεις χιλιάδες καμήλες, και πεντακόσια ζυγά βοδιών, και πεντακόσια γαϊδούρια, και μια πολύ μεγάλη οικογένεια- έτσι ώστε αυτός ο άνθρωπος ήταν ο μεγαλύτερος από όλους τους ανθρώπους της ανατολής". (Ιώβ 1:3). Ο Ιώβ ήταν επίσης ευλογημένος με μια μεγάλη οικογένεια, και επιθυμούσε να ευλογηθούν και αυτοί από το του Κυρίου. Ο Ιώβ προσευχήθηκε για την οικογένειά του και πρόσφερε θυσία, επειδή "μπορεί να είναι ότι οι γιοι μου αμαρτήσαν και καταράστηκαν τον Θεό μέσα στην καρδιά τους". Γένεση 2:4-5

Αλλά ο Ιώβ είχε μπροστά του εμπειρίες για τις οποίες δεν ήταν απόλυτα προετοιμασμένος. Ο Σατανάς, ο μεγάλος αντίπαλος του Θεού και των ανθρώπων, κατηγορήσε αυτόν τον δούλο του Κυρίου ότι ήταν πιστός στον Θεό μόνο και μόνο λόγω της αφθονίας με την οποία τον είχε ευλογήσει ο Κύριος. Ως απάντηση σε αυτή την κατηγορία, ο Θεός επέτρεψε στον Σατανά να επιφέρει συμφορές στον Ιώβ για να δοκιμάσει

την πίστη του. Ο Θεός δεν είχε καμία αμφιβολία για το αποτέλεσμα και με τη σοφία του γνώριζε ότι τα προσωρινά δεινά που επέτρεψε θα αποδεικνυόταν στο τέλος μεγάλη ευλογία για τον Ιώβ.

Η εργασία αντιμετώπισε μεγάλο πρόβλημα. "Μια μέρα, όταν οι γιοι και οι κόρες του Ιώβ γλεντούσαν και έπιναν κρασί στο σπίτι του μεγαλύτερου αδελφού, ένας αγγελιοφόρος ήρθε στον Ιώβ και είπε: "Τα βόδια όργωναν και τα γαϊδούρια έβοσκαν εκεί κοντά, και οι Σαββαίοι επιτέθηκαν και τα πήραν. Έριξαν τους υπηρέτες στο σπαθί, και εγώ είμαι ο μόνος που γλίτωσε για να σας το πω!".

Ενώ μιλούσε ακόμα, ήρθε ένας άλλος αγγελιοφόρος και είπε: "Η φωτιά του Θεού έπεσε από τον ουρανό και έκαψε τα πρόβατα και τους υπηρέτες, και είμαι ο μόνος που γλίτωσε για να σας το πει!".

Ενώ μιλούσε ακόμα, ήρθε ένας άλλος αγγελιοφόρος και είπε: "Οι Χαλδαίοι σχημάτισαν τρεις ομάδες επιδρομών και έπεσαν πάνω στις καμήλες σας και τις πήραν. Έριξαν στο σπαθί τους υπηρέτες και είμαι ο μόνος που γλίτωσε για να σας το πω!".

Ενώ μιλούσε ακόμα, ήρθε ένας άλλος αγγελιοφόρος και είπε: "Οι γιοι και οι κόρες σου γλεντούσαν και έπιναν κρασί στο σπίτι του μεγαλύτερου αδελφού, όταν ξαφνικά ένας δυνατός άνεμος σάρωσε από την έρημο και χτύπησε τις τέσσερις γωνίες του σπιτιού. Κατέρρευσε πάνω τους και είναι νεκροί, και εγώ είμαι ο μόνος που γλίτωσε για να σας το πω!". Ιώβ 1:13-19

Job Still Loyal

Η αντίδραση του Ιώβ σε αυτά τα κακά μαντάτα ήταν: "Γυμνός βγήκα από τη μήτρα της μητέρας μου και γυμνός θα φύγω. Ο Κύριος έδωσε και ο Κύριος πήρε- ας δοξαστεί το όνομα του Κυρίου. Σε όλα αυτά, ο Ιώβ δεν αμάρτησε κατηγορώντας τον Θεό για κακοποίηση". Διαβάζουμε ότι "σε όλα αυτά ο Ιώβ δεν αμάρτησε, ούτε κατηγορήσε τον Θεό με ανοησία". (στίχοι 21 και 22). Στη συνέχεια, ο Θεός επέτρεψε να έρθουν και άλλα προβλήματα στον Ιώβ. Του αφαιρέθηκε η υγεία του. Τον χτύπησε το "ταλαιπωρημένος από επώδυνες πληγές από τα πέλματα των ποδιών του μέχρι την κορυφή της κεφαλής του. Τότε ο Ιώβ πήρε ένα κομμάτι σπασμένο κεραμικό και

ξύστηκε με αυτό καθώς καθόταν ανάμεσα στις στάχτες.

Η σύζυγός του του είπε , Διατηρείς ακόμα την ακεραιότητά σου; Κατάρα τον Θεό και να πεθάνεις! Εκείνος της απάντησε: Εσύ μιλάς σαν ανόητη γυναίκα. Θα δεχτούμε το καλό από τον Θεό και όχι προβλήματα; Σε όλα αυτά, ο Ιώβ δεν αμάρτησε σε όσα είπε". Ιώβ 2:7-10

Ο Ιώβ δεν απομακρύνθηκε από τον Θεό όταν τον έπληξαν οι δυσκολίες, όπως έκαναν τόσοι πολλοί ανά τους αιώνες. Το κύριο μέλημά του ήταν να μάθει γιατί ο Θεός επέτρεψε να τον ταλαιπωρήσει με τέτοιες πικρές εμπειρίες, και σε όλο το βιβλίο του βρίσκουμε ενδείξεις της αναζήτησης αυτής της κατανόησης. Αφού ο Ιώβ χτυπήθηκε από ασθένεια, τρεις από τους φίλους του ήρθαν να τον παρηγορήσουν. Αργότερα στο βιβλίο πληροφορούμαστε ότι οι απόψεις που εξέφρασαν στον Ιώβ δεν ήταν σωστές. Ιώβ 42:7

Το ένα κεφάλαιο μετά το άλλο φιλοσοφεί ο Ιώβ και οι τρεις φίλοι του. Όλα αυτά καταλήγουν στο ότι, σύμφωνα με τους φίλους

του Ιώβ, υπέφερε επειδή είχε διαπράξει κάποιες βαριές αμαρτίες τις οποίες έκρυβε από αυτούς και για τις οποίες δεν είχε μετανοήσει και δεν είχε ζητήσει τη συγχώρεση του Θεού. Ο Ιώβ, βέβαια, γνώριζε ότι δεν ήταν τέλειος, αλλά γνώριζε επίσης ότι δεν είχε παραβιάσει εσκεμμένα τους νόμους του Θεού, γι' αυτό και δεν δέχτηκε αυτή την εξήγηση.

Οι κακοί άνθρωποι ευημερούν

Ο Ιώβ γνώριζε ότι συχνά οι κακοί άνθρωποι ευημερούσαν και προφανώς γλίτωσαν από τα δεινά που πλήττουν τόσους πολλούς. Έτσι απάντησε στους φίλους του : " Γιατί οι κακοί ευημερούν, γερνούν και γίνονται ισχυροί; Ζουν για να δουν τα παιδιά τους να μεγαλώνουν και να εγκαθίστανται, και απολαμβάνουν τα εγγόνια τους. Τα σπίτια τους είναι ασφαλή από κάθε φόβο, και ο Θεός δεν τους τιμωρεί. Οι ταύροι τους δεν αποτυγχάνουν ποτέ να αναπαραχθούν. Οι αγελάδες τους γεννούν μοσχάρια και δεν αποβάλλουν ποτέ. Αφήνουν τα παιδιά τους να τριγυρνούν σαν αρνιά. Τα μικρά τους χοροπηδούν και χορεύουν. Τραγουδούν με ντέφι και άρπα. Γιορτάζουν υπό τον ήχο του φλάουτου. Περνούν τις μέρες

τους σε ευημερία και μετά κατεβαίνουν στον τάφο ειρηνικά". Ιώβ 21:7-13

Ενώ ο Ιώβ γνώριζε ότι η εξήγηση που του προσέφεραν οι φίλοι του δεν ήταν η αληθινή, δεν καταλάβαινε γιατί ο Θεός τον άφηνε να υποφέρει τόσο πολύ. Με έναν όμορφο, ποιητικό τρόπο περιγράφει την αναζήτησή του για κατανόηση: "Πηγαίνω ανατολικά, αλλά δεν είναι εκεί. Πηγαίνω δυτικά, αλλά δεν μπορώ να τον βρω. Δεν τον βλέπω στο βορρά, γιατί είναι κρυμμένος. Κοιτάζω στο νότο, αλλά είναι κρυμμένος. Β αλλά ξέρει πού πηγαίνω. Και όταν με δοκιμάσει, θα βγω καθαρός σαν χρυσός". Ιώβ 23:8-10

Η απάντηση του Θεού

Ξεκινώντας από το κεφάλαιο τριάντα οκτώ αυτού του αξιοσημείωτου βιβλίου, ο Κύριος απαντά στις ερωτήσεις του Ιώβ. Η απάντηση αυτή διατυπώνεται σε μεγάλο βαθμό με τη μορφή ερώτησης. Οι πολλές ερωτήσεις είχαν σκοπό να υπενθυμίσουν στον Ιώβ ότι γνώριζε πραγματικά πολύ λίγα πράγματα για τον Θεό, και λόγω της περιορισμένης γνώσης του σε κάθε τομέα όπου εκδηλώνεται ο Κύριος, δεν θα έπρεπε να εκπλαγεί που δεν κατάφερε να

κατανοήσει πλήρως γιατί του επιτρεπόταν να υποφέρει.

Δεν είναι αυτή μια σημαντική άποψη που πρέπει να έχουμε κατά νου; Όταν ρωτάμε γιατί ο Θεός δεν κάνει κάτι για τον ανθρώπινο πόνο, δεν υποθέτουμε ότι αν ο Θεός είχε τη νοημοσύνη που διαθέτουμε εμείς, σίγουρα θα έκανε κάτι; Και τότε, ίσως, αν δεν δούμε τις επιθυμίες μας να πραγματοποιούνται, μπορεί να τείνουμε να αμφιβάλλουμε ότι υπάρχει Θεός. Αν βρεθούμε να ακολουθούμε αυτή την προσέγγιση, καλό θα ήταν να εξετάσουμε τις ερωτήσεις που ο Θεός έκανε στον Ιώβ.

Υπάρχουν τέσσερα κεφάλαια αυτών των ερωτήσεων. Όλες αφορούν τα θαύματα της δημιουργίας του Θεού. Ο Θεός ρωτά τον Ιώβ αν ήταν παρών όταν έθεσε τα θεμέλια της γης-αν κατάλαβε τους νόμους με τους οποίους ελέγχονται οι παλίρροιες της θάλασσας. Τον ρωτά για τα ένστικτα και τις συνήθειες των διαφόρων πτηνών και ζώων, ακόμη και των μεγάλων τεράτων της θάλασσας. Στη συνέχεια ρωτά τον Ιώβ αν μπορεί να εξηγήσει τη σοφία και τη δύναμη που αντιπροσωπεύονται σε αυτά τα θαύματα της δημιουργίας.

Καθώς η ανάκριση συνεχίζεται, ο Ιώβ διακόπτει και λέει, " Δεν είμαι τίποτα - πώς θα μπορούσα ποτέ να βρω τις απαντήσεις; Θα καλύψω το στόμα μου με το χέρι μου. Έχω ήδη πει πάρα πολλά. Δεν έχω τίποτα άλλο να πω". Ιώβ 40:4-5

Σημαντικό μάθημα για όλους

Ο Ιώβ είχε αρχίσει να καταλαβαίνει ότι δεν ήταν στο χέρι του να κρίνει τον Θεό σύμφωνα με τη δική του περιορισμένη κατανόηση. Αυτό είναι επίσης ένα καλό μάθημα για όλους μας. Δεν είναι στο χέρι μας να χάνουμε την πίστη μας στον Θεό ή ακόμη και να Τον επικρίνουμε. Η σωστή στάση είναι αυτή της ταπεινοφροσύνης και της σοβαρής αναζήτησης της απάντησης στα ερωτήματά μας από τη μόνη σωστή πηγή, τον Λόγο του Θεού.

Ο Ιώβ έμαθε τελικά το νόημα της σκληρής δοκιμασίας του. Έμαθε ότι ο αγαπητός σκοπός της ήταν να του δώσει μια σαφέστερη κατανόηση του Θεού, ώστε να μπορεί να τον υπηρετεί πιο πιστά και με μεγαλύτερη εκτίμηση. Μιλάει για αυτή τη σαφέστερη

κατανόηση ως "βλέποντας" τον Κύριο, αντί να έχει απλώς ακούσει γι' αυτόν. "Άκουσα για σένα με την ακοή του αυτιού- τώρα όμως το μάτι μου σε βλέπει". (Ιώβ 42:2-5). Εφόσον είχε αποκτήσει τέτοιο πλούτο κατανόησης , η σύντομη περίοδος πόνου του Ιώβ πρέπει να του φάνηκε ότι ήταν μια πολύ πολύτιμη εμπειρία.

Εκτός από την αποκατάσταση της υγείας του Ιώβ, διαβάζουμε "Έτσι ο Κύριος ευλόγησε τον Ιώβ στο δεύτερο μισό της ζωής του περισσότερο από ό,τι στην αρχή. Γιατί τώρα είχε 14.000 πρόβατα, 6.000 καμήλες, 1.000 ομάδες βοδιών και 1.000 θηλυκά γαϊδούρια. Επίσης, έδωσε στον Ιώβ επτά ακόμη γιους και τρεις ακόμη κόρες..... Σε όλη τη γη καμία γυναίκα δεν ήταν τόσο όμορφη όσο οι κόρες του Ιώβ. Και ο πατέρας τους τις έβαλε στη διαθήκη του μαζί με τους αδελφούς τους ." I ob 42:12-15

Μια απεικόνιση

Ο σχεδιασμός του Θεού στη γενική άδεια του κακού ανά τους αιώνες ήταν και είναι ο ίδιος όπως και στην περίπτωση του Ιώβ. Δημιούργησε τον Αδάμ έναν τέλειο άνθρωπο,

κατ' εικόνα και ομοίωσή του. Το να είσαι κατ' εικόνα του Θεού συνεπάγεται την ικανότητα να σκέφτεσαι λογικά. "Ποιος έβαλε σοφία στα ενδόμυχα μέρη; ή ποιος έδωσε κατανόηση στην καρδιά;" (Ιώβ 38:36). Ήταν ο Δημιουργός. Αυτό ερχόταν σε αντίθεση με αυτό που ονομάζουμε ένστικτο, το οποίο είχε δοθεί στα κατώτερα ζώα.

Ο Θεός δεν επιθυμούσε το ανθρώπινο δημιούργημά του να είναι σαν ρομπότ, χωρίς αίσθηση κατανόησης. Έτσι, δόθηκε στον άνθρωπο η ικανότητα να μαθαίνει και ήταν ελεύθερος να κυβερνά τον εαυτό του με τη γνώση που απέκτησε. Το τι θα έκανε ο άνθρωπος με αυτή τη γνώση θα καθόριζε τελικά το αιώνιο πεπρωμένο του.

Ο άνθρωπος αποκτά τη γνώση μέσω των πέντε αισθήσεών του. Μαθαίνει από την παρατήρηση με την άσκηση της αίσθησης της όρασής του, και από πληροφορίες από ό,τι ακούει. Ο άνθρωπος αισθάνεται πόνο όταν έρχεται σε επαφή με βραστό νερό και μαθαίνει από την εμπειρία του να μετριάξει το νερό που χρησιμοποιεί. Ο άνθρωπος μυρίζει το άρωμα ενός τριαντάφυλλου και ευχαριστιέται από αυτό, αλλά επαναστατεί στην παρουσία

δυσάρεστων οσμών. Ο άνθρωπος εκτιμά τη γεύση της υγιεινής τροφής, αλλά μαθαίνει να αποφεύγει τα δυσάρεστα πράγματα, ακόμη κι αν αυτά φαίνονται όμορφα.

Έτσι βλέπουμε ότι κατά την άσκηση των πέντε αισθήσεων του ο άνθρωπος μαθαίνει από την παρατήρηση, την πληροφόρηση και την εμπειρία.

Αν ο άνθρωπος ήθελε να συνεχίσει να είναι πιστό παιδί του Θεού, ήταν απαραίτητο να λάβει γνώση του κακού καθώς και του καλού, ώστε να είναι σε θέση να κάνει μια έξυπνη επιλογή μεταξύ των δύο. Ο Θεός δεν επιθυμεί τυφλή λατρεία, αλλά μια πίστη και εμπιστοσύνη προς αυτόν που βασίζεται στην κατανόηση και την εκτίμηση. Ο Θεός επιθυμεί να τον λατρεύουν εκείνοι που "τον λατρεύουν στο πνεύμα και στην αλήθεια", είπε ο Ιησούς. (Ιωάννης 4:23-24). Το να επιτευχθεί αυτό για τον Αδάμ και τους απογόνους του είναι ένας από τους κύριους στόχους της άδειας του κακού στο μεγάλο θεϊκό σχέδιο της ανθρωπίνης σωτηρίας από την αμαρτία και τον θάνατο.

Οι πληροφορίες δεν αρκούν

Το σωστό και το λάθος, ως αρχές, καθορίζονται από τον θείο νόμο. Ο σημερινός κόσμος είναι γεμάτος εγκλήματα, χάος και δυστυχία επειδή οι νόμοι του Θεού, οι κανόνες του για το σωστό και το λάθος, αγνοούνται και αρνούνται. Παρόλο που ο άνθρωπος προικίστηκε με συνείδηση, η ίδια η συνείδηση δεν γνωρίζει τι είναι σωστό και τι λάθος, αν δεν εφοδιαστεί με αυτές τις πληροφορίες από μια έγκυρη πηγή, η οποία στον κόσμο σήμερα είναι ο Λόγος του Θεού, η Βίβλος.

Γνωρίζοντας ότι ο Αδάμ είχε την ικανότητα να κατανοεί τα γεγονότα που του ανακοινώθηκαν, ο Θεός του έθεσε μια δοκιμασία υπακοής, καθορίζοντας τον νόμο που αφορούσε. Ο Δημιουργός είχε παράσχει στους πρώτους γονείς μας ένα υπέροχο σπίτι "ανατολικά στην Εδέμ", που διέθετε "κάθε δέντρο ευχάριστο στην όραση και καλό για τροφή". (Γένεση 2:8-17). Υπήρχαν τα δέντρα της ζωής και ένα άλλο που περιγράφεται ως "το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού". Ο Κύριος πρόσταξε τον Αδάμ να μη μετέχει του συγκεκριμένου δέντρου και τον

ενημέρωσε ότι η ποινή για την ανυπακοή θα ήταν ο θάνατος. "Αν φας τον καρπό του, είναι βέβαιο ότι θα πεθάνεις". Ο Δημιουργός είχε το δικαίωμα να απαιτεί υπακοή από τα ανθρώπινα πλάσματά του.

Αυτή η απαίτηση υπακοής ήταν ένας θεϊκός νόμος. Και εφόσον ο Θεός ενημέρωσε τον Αδάμ ότι ο θάνατος θα ήταν η ποινή για την ανυπακοή, μπορούμε να πούμε ότι με την πληροφόρηση γνώριζε το αποτέλεσμα της παράβασης. Γνώριζε ότι η ανυπακοή θα οδηγούσε στον θάνατο.

Απαιτούμενη εμπειρία

Αυτή η πληροφορία δεν ήταν αρκετή για να τον αποτρέψει από το να ακολουθήσει τη λάθος πορεία. Του έλειπε η καρδιακή κατανόηση του τι συνεπαγόταν η ανυπακοή του, επειδή η γνώση του δεν βασιζόταν στην εμπειρία. Αναμφίβολα, ο Αδάμ αγαπούσε τον Δημιουργό του, αλλά ίσως λανθασμένα συλλογίστηκε ότι, αφού η Εύα είχε ήδη παρανομήσει και θα πέθαινε, θα ήταν καλύτερα να πεθάνει μαζί της παρά να ζήσει χωρίς αυτήν. Έτσι, μη έχοντας τη δύναμη που θα του έδινε η πειραματική γνώση, ο Αδάμ

παρέβη τον θείο νόμο και βυθίστηκε στον θάνατο.

Γνώση του καλού και του κακού

Η ανυπακοή του Αδάμ με ελεύθερη βούληση θα οδηγούσε τελικά σε μια πληρέστερη γνώση του Θεού και των κανόνων του για το σωστό και το λάθος. Το δέντρο από το οποίο του απαγορεύτηκε να μετέχει ήταν "το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού". Ακολουθώντας, αφού μετέφερε αυτό το δέντρο, θα αποκτούσε τη γνώση που υπονοεί το όνομά του, έστω κι αν κατά τη διαδικασία αυτή θα έπρεπε να υποφέρει και να πεθάνει.

Αφού και ο Αδάμ και η Εύα έφαγαν από τον απαγορευμένο καρπό, ο Κύριος είπε γι' αυτούς: "Ίδού, ο άνθρωπος έγινε σαν ένας από εμάς, για να γνωρίζει το καλό και το κακό". (Γένεση 3:22). Αυτό δεν σημαίνει ότι ο απαγορευμένος καρπός είχε κάποια μαγική επίδραση στους πρώτους γονείς μας, δίνοντάς τους αμέσως τη δυνατότητα να αποκτήσουν πλήρη γνώση του καλού και του κακού.

Νομίζουμε ότι η δήλωση του Κυρίου σημαίνει μάλλον ότι λόγω της ανυπακοής ο

άνθρωπος προοριζόταν τώρα να γνωρίσει τόσο το καλό όσο και το κακό και ότι έπρεπε να αποκτήσει αυτή τη γνώση μέσω της εμπειρίας. Έτσι, σύντομα άρχισε η εκπαίδευση των πρώτων γονέων μας. Τους έδιωξαν από το σπίτι τους στον κήπο και τους οδήγησαν στην ημιτελή γη για να πεθάνουν. Θα ταλαιπωρούνταν από κάθε είδους δυσμενή στοιχεία που αναφέρονται ως "αγκάθια" και "γαϊδουράγκαθα", τα οποία θα τους έφερνε η γη και εναντίον των οποίων θα έπρεπε να παλέψουν, ώσπου με τον θάνατό τους θα επέστρεφαν στη γη από την οποία τους πήραν.

Ο Θεός σχεδίασε οι πρώτοι γονείς μας να δημιουργήσουν μια ολόκληρη φυλή. Ο Θεός γνώριζε ότι για να μπορέσουν τα παιδιά του Αδάμ να τον γνωρίσουν πραγματικά και να εκτιμήσουν πραγματικά τα πρότυπα του για το σωστό και το λάθος έπρεπε επίσης να μάθουν από την εμπειρία τους τα τρομερά αποτελέσματα της ανυπακοής. Ως εκ τούτου, επέτρεψε σε όλους τους απογόνους του Αδάμ να μεταφερθούν στο θάνατο μαζί του. Ο Παύλος έγραψε: "Από έναν άνθρωπο μπήκε στον κόσμο η αμαρτία, και ο θάνατος από την αμαρτία- και έτσι ο θάνατος πέρασε σε όλους τους ανθρώπους". Ρωμαίους 5:12

Ο θάνατος μαστίζει όλους

Για περισσότερα από έξι χιλιάδες χρόνια, η ανθρωπότητα εκτίθεται στο κακό και από την εμπειρία της μαθαίνει τα τρομερά αποτελέσματα της ανυπακοής. Οι σπόροι του θανάτου είναι εμφανείς σε όλους, με μυριάδες αδυναμίες και ασθένειες του νου και του σώματος. Ούτε οι νέοι ούτε οι ηλικιωμένοι έχουν ξεφύγει. Οι αναταράξεις της φύσης σε μια ατελείωτη γη, τα ατυχήματα και οι ίδιες οι σκληρότητες των ανθρώπων μεταξύ τους στον πόλεμο και στο έγκλημα, όλα συμβάλλουν στη διαδικασία.

Σε όλους τους αιώνες ο Θεός δεν παρενέβη στον μεγάλο εχθρό Θάνατο. Ο Παύλος μας πληροφορεί σχετικά με το σύνολο των ανθρώπων ότι "ο Θεός τους παρέδωσε σε ένα μυαλό κενό κρίσης". (Ρωμαίους 1:28). Δεν εμπόδισε την ανθρωπότητα να ακολουθήσει τη δική της πορεία, αν και εγωιστική και αμαρτωλή.

Το μεγάλο σχέδιο του Θεού δεν τελειώνει με το ανθρώπινο γένος πεσμένο στο θάνατο, διότι μέσω του Ιησού, του Λυτρωτή, έχει προβλέψει να ξυπνήσουν όλοι από το θάνατο και να

επανέλθουν στη ζωή. Ο Παύλος έγραψε: "Από τον άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών. Διότι όπως στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν, έτσι και στον Χριστό όλοι θα ζωντανέψουν". (Α΄ Κορινθίους 15:21-22). Αυτή η παροχή ζωής μέσω του Χριστού βασίζεται στο θάνατο και την ανάσταση του ίδιου του Ιησού. Είπε: "Τη σάρκα μου ... θα δώσω για τη ζωή του κόσμου". (Ιωάννης 6:51). Για τον λόγο αυτό ο Ιησούς γεννήθηκε στον κόσμο ως άνθρωπος. Εβραίου 2:9,14

Περιγράφοντας τη συμφωνία με την οποία ο Ιησούς έγινε ο Λυτρωτής του κόσμου, η Αγία Γραφή χρησιμοποιεί τη λέξη "λύτρα". (1 Τιμόθεο 2:6). Η λέξη που χρησιμοποιείται στο ελληνικό κείμενο σημαίνει "ένα αντίστοιχο τίμημα απελευθέρωσης". Ο Ιησούς ήταν ένας τέλειος άνθρωπος, όπως ακριβώς ο Αδάμ ήταν ένας τέλειος άνθρωπος πριν αμαρτήσει. Έτσι, ο Ιησούς έγινε με τον θάνατό του ένα αντίστοιχο τίμημα για την απολεσθείσα ζωή του Αδάμ. Και όπως όλη η ανθρωπότητα έχασε τη ζωή μέσω του Αδάμ, έτσι όλη η ανθρωπότητα λυτρώθηκε από τον θάνατο μέσω του Χριστού.

Δίκαιο και άδικο

Αυτό σημαίνει ότι στον κατάλληλο χρόνο του Θεού όλοι θα ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου. Θα υπάρξει "ανάσταση των νεκρών, τόσο των δικαίων όσο και των αδίκων". (Πράξεις 24:15). Ναι, σε όλους τους αιώνες, ενώ η αμαρτία και ο εγωισμός κυριαρχούσαν, υπήρξαν ευγενείς άνδρες και γυναίκες που, για την πίστη και την υπακοή τους, ο Παύλος μιλάει για "δίκαιους". Σε αυτούς έχει επιτραπεί να υποφέρουν, όπως ακριβώς υπέφερε ο Ιώβ - όχι για να τους τιμωρήσει, αλλά για να τους δοκιμάσει και να τους προετοιμάσει για υψηλές θέσεις που ο Δημιουργός σχεδίασε γι' αυτούς.

Υπήρξαν επίσης εκατομμύρια ευγενείς, ανιδιοτελείς άνθρωποι που δεν πίστεψαν στον Θεό. Ένας λόγος για την απιστία τους ήταν η παρατήρησή τους ότι οι αθώοι υποφέρουν όπως και οι ένοχοι. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν γιατί ένα βρέφος αφήνεται να πεθάνει. Δεν μπορούσαν να συμβιβάσουν την ιδέα ενός στοργικού, ισχυρού Θεού με το γεγονός ότι τόσοι πολλοί έχουν υποφέρει από αρρώστιες, τύφλωση, παραφροσύνη ή άλλες σκληρές ασθένειες. Αλλά αν αυτοί οι άπιστοι

γνώριζαν το πλήρες σχέδιο του Θεού, θα είχαν κατανοήσει αυτές τις καταστάσεις.

Επιπλέον, ο Θεός έχει παραπονηθεί κατάφωρα ανά τους αιώνες. Πολλοί από τους δηλωμένους πιστούς του Χριστιανισμού που θρηνούν για τα δεινά που βλέπουν γύρω τους, προσπαθούν να πιστέψουν ότι όλοι όσοι πεθαίνουν στην απιστία θα βασανίζονται αιώνια σε μια φλεγόμενη κόλαση από φωτιά και θειάφι. Αυτή η βλάσφημη διδασκαλία έχει συμβάλει στη δημιουργία πολλών απίστων, διότι ένας σωστά σκεπτόμενος νους δεν μπορεί να πιστέψει ότι ένας Θεός της αγάπης θα βασάνιζε έτσι τα πλάσματά του. Μια τέτοια σκληρότητα είναι ακόμη και αντίθετη με τους νόμους των πολιτισμένων ανθρώπων.

Το πρώτο και το δεύτερο μάθημα

Λίγοι σε όλες τις εποχές έχουν επωφεληθεί από την εμπειρία τους με το κακό. Αλλά είδαμε ότι, σύμφωνα με τη Βίβλο, όσοι κοιμούνται στο θάνατο θα ξυπνήσουν και θα τους δοθεί η ευκαιρία να επωφεληθούν από τις εμπειρίες της παρούσας ζωής. Τότε θα εισέλθουν σε μια άλλη περίοδο, κατά κάποιον τρόπο, στο σχολείο της εμπειρίας τους.

Στην περίπτωση του Ιώβ, όταν η εμπειρία του τελείωσε, μπορούσε να πει: "Άκουσα για σένα με την ακοή του αυτιού, αλλά τώρα το μάτι μου σε βλέπει". Έτσι θα γίνει και με τον κόσμο της ανθρωπότητας. Όταν τελειώσει η εμπειρία του πόνου και του θανάτου και ξυπνήσουν από τον θάνατο, η λανθασμένη κατανόησή τους για τον Θεό θα διορθωθεί. Τότε θα μάθουν για τη χαριτωμένη, στοργική πρόνοια που έκανε γι' αυτούς ο Δημιουργός μέσω του Χριστού για να τους λυτρώσει από τον θάνατο και να τους επαναφέρει στη ζωή.

Χαρά το πρωί

Ο Ψαλμωδός Δαβίδ έγραψε: "Το κλάμα μπορεί να διαρκέσει μια νύχτα, αλλά η χαρά έρχεται το πρωί". (Ψαλμοί 30:5). Αυτή η "νύχτα" της αμαρτίας, της θλίψης και του θανάτου ξεκίνησε με την ανυπακοή των πρώτων γονέων μας. Ήταν πράγματι μια νύχτα κλάματος. Η θλίψη που έπεσε πάνω στο ανθρώπινο γένος ήταν πικρή, και πολλοί μέσα στη δυστυχία τους αναρωτήθηκαν αν ο Θεός λυπάται καθόλου.

Αλλά θα υπάρξει ένα πρωινό χαράς για το ανθρώπινο γένος! Αυτό το πρωινό της χαράς

θα ξεκινήσει με την ανατολή "του ήλιου της δικαιοσύνης", ο οποίος θα έχει "θεραπεία στις φτερούγες του". (Μαλαχίας 4:2). Ο Ιησούς είναι αυτός ο ένδοξος "Ήλιος της δικαιοσύνης". Η νέα ημέρα της ευλογίας θα επέλθει με την εγκαθίδρυση της βασιλείας του, η οποία είναι μια κυβέρνηση δικαιοσύνης που προείπαν οι άγιοι προφήτες του Θεού. Πράξεις 3:19-21

Μαζί με τον Ιησού ως άρχοντες στη βασιλεία του θα είναι οι πιστοί οπαδοί του - εκείνοι που υπέφεραν και πέθαναν μαζί του. Ο Ιησούς πέθανε δίκαια για τους άδικους, και οι οπαδοί του υποφέρουν και πεθαίνουν οικειοθελώς άδικα μαζί του, και θα εξυψωθούν στην υψηλότερη από όλες τις πνευματικές σφαίρες της ζωής. Ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: "Πηγαίνω στο και σας ετοιμάζω τόπο. Και αν πάω και σας ετοιμάσω τόπο, θα ξανάρθω και θα σας πάρω κοντά μου, για να είστε κι εσείς εκεί όπου είμαι εγώ". (Ιωάννης 14:2,3). Οι Γραφές δηλώνουν επίσης ότι αυτοί θα βασιλεύσουν μαζί με τον Χριστό χίλια χρόνια, αφού θα αναστηθούν από τον θάνατο στην "πρώτη ανάσταση". R αποκάλυψη 20:6

Ο Χριστός και οι οπαδοί του, ένα "μικρό ποίμνιο", θα είναι οι αόρατοι, πνευματικοί

κυβερνήτες του κόσμου κατά τη διάρκεια των χιλίων ετών της βασιλείας του. (Λουκάς 12:32). Θα εκπροσωπούνται εδώ στη γη από μια άλλη ομάδα πιστών δούλων του Θεού, καθένας από τους οποίους αποδείχθηκε πιστός στον Θεό κάτω από αντιξοότητες κατά τη διάρκεια των αιώνων που προηγήθηκαν της έλευσης του Ιησού. Αυτοί θα γίνουν "άρχοντες σε όλη τη γη". (Ψαλμοί 45:16). Αυτή η ομάδα θα αποτελείται από τους αρχαίους και άξιους υπηρέτες του Θεού των περασμένων αιώνων, ξεκινώντας από τον δίκαιο Άβελ. Θα περιλαμβάνει εξέχουσες μορφές όπως ο Αβραάμ, ο Μωυσής, ο Δαβίδ, ο Ηλίας, ο Δανιήλ και όλοι οι άγιοι προφύτες του Θεού.

Αυτοί οι "άρχοντες σε όλη τη γη" θα ξυπνήσουν από το θάνατο στην ανθρώπινη τελειότητα και για χίλια χρόνια θα είναι οι αντιπρόσωποι του θείου Χριστού ανάμεσα στους ανθρώπους. Τι θαυμάσια κυβερνητική ρύθμιση θα είναι αυτή! Θα εγκαθιδρύσει την παγκόσμια και διαρκή ειρήνη, κάτι που ο άνθρωπος με τον εγωισμό του δεν μπόρεσε να κάνει. Ο Χριστός, η θεία κεφαλή αυτής της κυβέρνησης, είναι "ο Πρίγκιπας της Ειρήνης", και μας διαβεβαιώνουν ότι "από την αύξηση

της κυβέρνησης και της ειρήνης του δεν θα υπάρξει τέλος". Ησαΐας 9:6,7

Ο "Οίκος" του Κυρίου

Στο Μιχαΐας 4:1-4 η βασιλεία του Χριστού αναφέρεται ως ο οίκος εξουσίας του Θεού. "Κατά τις έσχατες ημέρες ... το βουνό του οίκου του Κυρίου θα στερεωθεί στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί πάνω από τους λόφους- και οι λαοί θα συρρέουν σ' αυτό. Και πολλά έθνη ... θα λένε: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου, και στον οίκο του Θεού του Ιακώβ- και θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του- επειδή, ο νόμος θα βγαίνει από τη Σιών, και ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ. Και θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, και θα επιτιμήσει τα ισχυρά έθνη από μακριά- και θα χτυπήσουν τα ξίφη τους σε άροτρα, και τα δόρατα τους σε άγκιστρα κλαδέματος- έθνος δεν θα σηκώσει ξίφος ενάντια σε έθνος, και δεν θα μάθουν πια πόλεμο. Αλλά θα κάτσουν καθένας κάτω από την άμπελό του και κάτω από τη συκιά του, και κανένας δεν θα τους φοβίσει- γιατί το μίλησε το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων".

Το αρχαίο έθνος του Ισραήλ, στο οποίο απευθύνθηκε για πρώτη φορά αυτή η προφητεία, κυβερνιόταν από ένα βουνό: Το όρος Σιών στην Ιερουσαλήμ. Έτσι, ο Κύριος χρησιμοποιεί αυτό το υπόβαθρο για να παρουσιάσει αυτή την προφητεία για τη βασιλεία του Μεσσία. "Το βουνό" του Κυρίου είναι η βασιλεία του Κυρίου, που αντιπροσωπεύεται από τη συμβολική Σιών αυτής της προφητείας.

Προσέξτε ότι υπό την ηγεσία αυτού του βασιλείου ο λαός μαθαίνει τον δρόμο του Κυρίου. Ολόκληρη η περίοδος της βασιλείας του Χριστού θα είναι περίοδος μάθησης, εκπαίδευσης. Σε αυτή την προφητεία, ένα από τα αποτελέσματα αυτής της εκπαίδευσης είναι ότι οι άνθρωποι δεν θα μάθουν πια πόλεμο. Τότε το μήνυμα των αγγέλων για ειρήνη στη γη θα μεταφραστεί στην πραγματικότητα. Ο Πρίγκιπας της Ειρήνης θα βασιλεύσει τότε. Λουκάς 2:13,14

Κάτω από αμπέλι και συκιά

Επίσης, θα υπάρχει οικονομική ασφάλεια. Αυτό συμβολίζεται στην προφητεία με τη διαβεβαίωση ότι κάθε άνθρωπος θα κατοικεί

κάτω από τη δική του άμπελο και συκιά. Μεγάλο μέρος της δυστυχίας στον κόσμο ανά τους αιώνες οφειλόταν στην έλλειψη τροφής, ρουχισμού και στέγης, αλλά αυτό θα διορθωθεί στη βασιλεία του Χριστού.

Ούτε η ειρήνη και η ασφάλεια θα είναι οι μόνες ευλογίες που θα εγγυώνται στους ανθρώπους. Ο Ησαΐας έγραψε: "Σε αυτό το βουνό ο Κύριος ο Παντοδύναμος θα ετοιμάσει μια γιορτή με πλούσια τροφή για όλους τους λαούς, ένα συμπόσιο με παλαιωμένο κρασί - τα καλύτερα κρέατα και τα καλύτερα κρασιά. Στο βουνό αυτό θα καταστρέψει το σάβανο που τυλίγει όλους τους λαούς, το σεντόνι που σκεπάζει όλα τα έθνη- θα καταπιεί τον θάνατο για πάντα. Ο κυρίαρχος Κύριος θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα- θα απομακρύνει την ατίμωση του λαού του από όλη τη γη. Ο Κύριος μίλησε. Κατά την ημέρα εκείνη θα πουν: Σ urely αυτός είναι ο Θεός μας- εμπιστευτήκαμε σ' αυτόν, και μας έσωσε. Αυτός είναι ο Κύριος, σ' αυτόν εμπιστευτήκαμε- ας χαρούμε και ας ευφρανθούμε για τη σωτηρία του". Ησαΐας 25:6-9

Εκτός από την προμήθεια μιας "γιορτής παχιών πραγμάτων", "το πέπλο" που καλύπτει τώρα τα πρόσωπα των ανθρώπων θα αφαιρεθεί. Αυτό αναφέρεται σαφώς σε ένα συμβολικό παραπέτασμα που εμποδίζει τον λαό να δει και να γνωρίσει τον Θεό. Μια άλλη προφητεία λέει ότι τότε "θα ανοίξουν τα μάτια των τυφλών". (Ησαΐας 35:5). Η όραση των κυριολεκτικά τυφλών θα αποκατασταθεί και οι πνευματικά τυφλοί θα αποκτήσουν αληθινή όραση του Θεού και του ένδοξου χαρακτήρα του.

Όλο το κακό θα καταστραφεί

Για την ίδια εποχή διαβάζουμε: "Δεν θα βλάψουν ούτε θα καταστρέψουν σε όλο το άγιο βουνό μου- επειδή, η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση του Κυρίου, όπως τα νερά καλύπτουν τη θάλασσα". (Ησαΐας 11:9). Δεν θα υπάρχει πλέον πόνος και θάνατος ως αποτέλεσμα της παράβασης του Αδάμ. Οι φονικές συμφορές δεν θα επιτρέπονται πλέον. Τότε θα επικρατούν ειρηνικές και ευημερούσες συνθήκες.

Ο Κύριος "θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη". Τι ευλογημένη διαβεβαίωση είναι αυτή! Ο

Παύλος έγραψε ότι ο Χριστός θα βασιλεύσει μέχρις ότου όλοι οι εχθροί τεθούν κάτω από τα πόδια του και ότι "ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος". (Α΄ Κορινθίους 15:25-26). Το αποτέλεσμα αυτού περιγράφεται στην Αποκάλυψη 21:4: "Και ο Θεός θα σβήσει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και δεν θα υπάρχει πλέον θάνατος, ούτε θλίψη, ούτε κραυγή, ούτε πόνος πλέον, επειδή τα προηγούμενα πέρασαν".

Πρώτη εμπειρία με το Good

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού, ο Αδάμ και γενικά τα παιδιά του θα αποκτήσουν την πρώτη τους πραγματική εμπειρία με το "καλό". Αυτό θα ολοκληρώσει την εκπαίδευσή τους όσον αφορά τη σημασία των προτύπων του σωστού και του λάθους. Αν και τέλειος όταν δημιουργήθηκε, ο Αδάμ δεν είχε επαρκή γνώση για να αποτρέψει την παράβασή του. Όμως, όπως ο Ιώβ, ο Αδάμ και το γένος του θα "δουν" τον Θεό ως αποτέλεσμα των εμπειριών τους.

Ο Θεός που θα "δουν" τότε θα είναι αυτός που λαχταρούσαν να γνωρίσουν και να υπηρετήσουν. Θα αναγνωρίσουν την αξία της

εμπειρίας τους. Θα συνειδητοποιήσουν ότι τα λίγα σύντομα χρόνια κακουχιών που πέρασαν δεν ήταν τίποτα μπροστά στην αιωνιότητα της χαράς που απλωνόταν τότε μπροστά τους κάτω από το πανί της θεϊκής αγάπης. Δεν είναι περίεργο που θα πουν: "Αυτός είναι ο Θεός μας- τον περιμέναμε ... θα χαρούμε και θα αγαλλιάσουμε με τη σωτηρία του". Ησαΐας 25:9

Μετά το πέρας των οδυνηρών εμπειριών που πέρασε ο Ιώβ, αποκαταστάθηκε η υγεία του και η οικογένειά του αποκαταστάθηκε επίσης. Αυτό απεικονίζει εν μέρει τη μεγάλη ευλογία που περιμένει όλη την ανθρωπότητα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού.

Όπως είδαμε, αυτή η στοργική πρόνοια για το ανθρώπινο γένος περιλαμβάνει και εκείνους που έχουν κοιμηθεί στον θάνατο. Αυτό είναι το κλειδί για την κατανόηση του γιατί ο Θεός επιτρέπει το κακό, διότι σημαίνει ότι η άποψή του για την ανθρώπινη εμπειρία δεν εξαρτάται από την παρούσα σύντομη διάρκεια ζωής του ανθρώπου. Ο Θεός το βλέπει αυτό ως ένα μάθημα το οποίο στην ανάσταση μπορεί να συγκριθεί με όλα τα καλά που θα ξεχυθούν τότε στους ανθρώπους.

Ένας χρόνος μάθησης

Αυτή η μελλοντική περίοδος ευλογίας περιγράφεται επίσης στη Βίβλο ως περίοδος κρίσης ή δοκιμασίας. Ο Ησαΐας έγραψε ότι, όταν οι κρίσεις του Κυρίου θα εκτείνονται στη γη, "οι λαοί του κόσμου θα μάθουν δικαιοσύνη". (Ησαΐας 26:9). Όλες οι ανισότητες του παρόντος θα διορθωθούν τότε. Εκείνοι που τώρα θα αντιταχθούν πλήρως στον Θεό και στους νόμους του και θα συμπεριφέρονται άδικα στους συνανθρώπους τους, θα λάβουν τότε την κατάλληλη πειθαρχία που αποσκοπεί στη διόρθωση των αδικιών τους. Όλες οι περιστάσεις σε σχέση με κάθε άτομο θα εξεταστούν και οι άνθρωποι θα ευλογηθούν ή θα τιμωρηθούν αναλόγως.

Ακόμη και εκείνοι που πέθαναν σε βρεφική ηλικία θα αφυπνιστούν, θα ωριμάσουν στην ενηλικίωση και θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν τις ευλογίες του Θεού. Σε μια παρηγορητική υπόσχεση προς τις μητέρες που χάνουν τα παιδιά τους, ο προφήτης έγραψε : "Μια κραυγή ακούγεται στη Ραμά - βαθιά οδύνη και πικρό κλάμα. Η Ραχήλ κλαίει για τα παιδιά της, αρνούμενη να παρηγορηθεί -γιατί

τα παιδιά της έχουν φύγει. Αλλά τώρα είναι αυτό που λέει ο Κύριος: Μην κλαίτε πια, γιατί θα σας ανταμείψω, λέει ο Κύριος Τα παιδιά σας θα επιστρέψουν σε σας από τη μακρινή γη του εχθρού. Υπάρχει ελπίδα για το μέλλον σας , λέει ο Κύριος. Τα παιδιά σας θα επιστρέψουν στη δική τους γη". Ιερεμίας 31:15-17

Έχοντας πραγματική εμπειρία τόσο με το καλό όσο και με το κακό, κάθε άτομο θα είναι σε θέση να διαλέξει έξυπνα ανάμεσα στο καλό και να ζήσει για πάντα ή στο κακό και να καταδικαστεί και πάλι σε θάνατο, έναν θάνατο από τον οποίο δεν θα υπάρχει ανάσταση. Ο Χριστός θα είναι τότε Βασιλιάς και ανώτατος κριτής. Ο Πέτρος αναφέρεται επίσης σε αυτόν ως έναν μεγάλο "Προφήτη", και το μας πληροφορεί ότι θα συμβεί "ότι κάθε ψυχή που δεν θα ακούσει [ή δεν θα υπακούσει] αυτόν τον Προφήτη, θα καταστραφεί από τον λαό". Πράξεις 3:22-23

Κατά τη διάρκεια της παρούσας νύχτας της αμαρτίας και του θανάτου όλοι πεθαίνουν - πιστοί και άπιστοι, αθώοι και ένοχοι, δίκαιοι και άδικοι. Αλλά κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Χριστού θα καταστραφούν μόνο όσοι

εσκεμμένα παρακούουν τους νόμους του Θεού. Όλοι οι άλλοι θα συνεχίσουν να ζουν και να ωριμάζουν προς την τελειότητα. Αν συνεχίσουν να είναι πιστοί, θα εισέλθουν ως τέλειοι άνθρωποι στους αιώνιους μελλοντικούς αιώνες της ευτυχίας και της ζωής "με τραγούδια και αιώνια χαρά επάνω στα κεφάλια τους, ... και η θλίψη και ο στεναγμός θα φύγουν μακριά". Ησαΐας 35:10